

After Midnight 2020/ 4

Tentokrát mě vzal Dan autem, takže jsem koukal na trochu jiný prostor než včera. Začínal u odbočky na Koněšín, kudy jsme přes Kozlany jezdili do zátoky Lavičky. Bývalo to úžasné místo asi jako to, které hledal Marian Friedl, když chtěl natočit album Píseň země v autentickém prostředí. Vyprávěl o tom na kolokviu Hudba a prostor a byl tak přesvědčivý, že jsem si tu desku od něj hned koupil. Pak hovořil Jan Sobotka na téma Blues a kartografie, a když k tomu promítal mapy mississippské delty, připomínalo mi to trojúhelník mezi Jihlavkou a Oslavou, mezi Dalešickou přehradou s Lavičkami a údolím Oslavy pod Náměští. To bylo zas inspirací některým brněnským trampům, kteří odešli v dobách komunismu za oceán, jak o tom mluvila Irena Příbylová v příspěvku Kanada a my. Zcela nehupební poznatek jsem si odnesl z povídání Jiřího Moravčika o japonských bubenících taiko, kteří se hromadně přihlásili na Bostonský maraton a v cíli pak ještě hodinu bubnovali. (Při obědě to Jirka vylepšil o informaci, že při svých turné se bubeníci taiko přesunují do místa dalšího koncertu během, čímž stoprocentně naplňují téma Hudba a prostor.) Jinak téma pojal Petr Dorůžka, když upozornil na muzikanty, kteří se přestěhovali do míst, kde se hrála jiná hudba než u nás, přidali se k místním a obohatili jejich hudbu. Jedním z příkladů byl francouzský Švýcar Julien Weiss, podle vlastních slov anonymní krysa z města, kterou nudil rock 'n' roll, a tak si založil kapelu v Sýrii. Milan Tesař se věnoval komunikaci muzikantů s fanoušky za koronaviru, při čemž jsme se mimochodem dozvěděli, že mezi vystupujícími na letošních Folkovkách měl být i Sam Lee. Aleš Opekar si vybral prostor mezi divadelním a filmovým zpracováním českých muzikálů. Ne, že bych neznal film Vladimíra Síse Balada pro banditu, ale možná až s odstupem času mě zarazilo, jak mohlo v roce 1978 projít komunistickou cenzurou procesí zarostlých, vlasatých trampů v maskáčích a s usárnami, jejichž příchodem na zříceninu Andělská hora film začíná. Kolokvium naopak už pomalu končilo (pro pořádek: v programu bylo označeno jako připomínka č. 4) a cizojazyčné příspěvky Julii Ulehly a Tiago Lucase Garcii přilétající volným prostorem z Kanady jsem moc nesledoval, protože jsem si pročetl, co mám pak říct já. Registroval jsem jen, že Brazílce Garcii u nás zaujal Kafka (bez překvapení), plzeňské (bez) a Jiří Trnka (přece jen překvapení). A co já? Nějaké brazilské spisovatele bych dohromady dal, brazilské pivo neznám žádné a ilustrátory už vůbec ne. Ale jinak to bylo hezké kolokvium, a když jsme se vykoukali v Rathanu (prostor festivalem zatím neobjevený), vrátili jsme se právě včas na večírek v tkalcovně (v programu nebyl uveden, ale zasloužil by si označení připomínka č. 7). Sešli se tu pořadatelé Folkovek, aby vyslechli krátká vystoupení Lucie Redlové, otce a syna Sobotkových hrajících pod značkou Broken Harp nebo také Los Sobotkos, Mariana Friedla a Sabriny Pasičnykové zpívajících pod značkou Beskydská Odysea a Jiřího Pločka. Po čtyřkoncertě slíbil Michal Schmidt překvapení. Slovo dodržel, když se stal poslechovým diskžokejem, ne nepodobným Jiřímu Černému, a pouštěl nám videa s pozdravy a písničkami interpretů, kteří měli vystoupit letos nebo už tu naopak hráli. Někteří si na zdravici do Náměště oblékli festivalová trička z toho ročníku, jehož se zúčastnili, někteří nahráli písničky doma, jiní v šatně (Dreamers Circus), někdo v lese (Sam Lee) nebo na pobřeží ostrova Skye (Ann Martin). Právě na ni vzpomínal Michal v knížce o obrácení písmene E a taky během večírku on, Marian Friedl i Jirka Ploček opakovaně vzpomínali na Jitku Šuranskou. Víc nenapišu, je dávno po půlnoci, po několikáté dohrála deska Harfy nad Oslavou, ale o ní až jindy. Milan Zeibert

3

30.

července
2020

Speciální projekt v Krajině Folkových prázdnin
Speciální koncert, na který se lze těšit ze dvou důvodů: jednak jde o vystoupení Ivy Bittové, což samo o sobě slibuje velký zážitek, a druhak, z té neobvyklé sestavy číší chuť užít si mimořádné příležitosti takto se společně sejít. Početný dětský sbor Babačka, syn Ivy úspěšný klávesista Antonín Fajt, kytarista Vladimír Václavek a Ivo Viktorin nikoliv v roli zvukaře, co jen tak jako v minulosti překvapí nečekaným skokem do vystoupení, ale od začátku s hlasem a nástroji na pódiu, se navíc dopředu moc domlouvat nemusejí, jsou na sebe naladěni. A krásné na tom ještě je, že s jistotou víme, že k hudebnímu dobrodružství přistupují s vášní vyhrazenou pouze těm, co se v něm nikdy neztratí. A ještě do něho stačí vtáhnout publikum.

Čtvrtek 30. 7.

Stará Tkalcovna
ve 20 hod.

Iva Bittová & Antonín Fajt & Babačka & Ivo Viktorin & Vladimír Václavek

streamovaný koncert v Krajině Folkových prázdnin Rostislava Pospíšila

Stream koncertu na:
<https://www.youtube.com/user/FolkovePrázdniny>

Roušky s sebou

Pátek 31. 7.

ve 22 hod. v Kostece sv. Jana Křtitele (na náměstí)

Kchun: Purgatio

Streamovaný audiovizuální koncert se světelnou animací

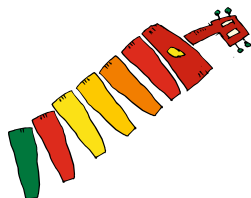
Vstupenky k zakoupení na IC a večer před koncertem

Velmi pozdní Afternoon 2020/2

Byl nejteplejší den v roce, kolokvium skončilo a já šel proti proudu Oslavy, abych si namočil nohy a přečetl knížku Michala Schmidta a Rostislava Pospíšila o tom, jak se otočilo E ve slově Folkové v názvu festivalu (knížka je v programu vedena jako připomínka č. 6). Došel jsem k limnigrafu, kde vedly schody do vody, a taky odtud bylo vidět na zámek. Když jsem si na schody sedl, zámek už vidět nebyl, což bylo dobře, protože jak jsem se pročítal Michalovými vzpomínkami a Rostislavovými poetickými komentáři k jeho jedinečným obrázkům, plakátům, obalům CD a vůbec ilustracím všeho, co se v Náměšti od té doby, co se otočilo E, dělo, bylo mi nějak divně. Divně, že tu letos nebude spousta z těch, na které Michal Schmidt vzpomíná, spousta z toho, co k tomu Rost' a Pospíšil namaloval. Ale to nic, to se jen ozvala moje stará nenasytnost, kterou jsem si dávno zakázal. Už před dvaceti lety jsem sám sebe přesvědčil, že nemusím vidět a slyšet všechny koncerty, které bych slyšet chtěl. Nařídil jsem si na sebe přísnost a byl k sobě tak drsný, že jsem dokonce vynechal jeden ročník Folkovek, protože jsme jeli s dětmi k moři. Vyšel jsem z nesprávného předpokladu, že festival tu bude pořád, kdežto děti budou malé jen jednou. Což píšu proto, aby bylo jasné, jak je ta knížka krásná. Kdyby nebyla od pohledu a od začtení tak dokonalá, nemohla by ve mně nic takového vyvolat. Ale na to přijde každý, kdo ji vezme do ruky a otevře na kterékoli stránce. Rostislav Pospíšil je totiž výtvarník s tak čistým projevem (tím nemyslím jeho bílé obaly folkovkových cédéček, které dávno trumflly White Album skupiny Beatles), že cokoli, co za ty roky pro festival udělal, má v sobě okamžitě rozpoznatelnou značku, srovnatelnou jen s logy dvou či tří světových výrobců sportovní obuvi. Ještě ZOO v Tróji mělo něco podobného, ale sami se o to připravili. A z Michalových krátkých textů zas poznáme (pokud nám to nedošlo dřív), že není u nás jiný dramaturg, který by měl jednotlivé koncerty i celé ročníky tak promyšleně a přitom nenásilně sestavené. Napsal bych o tom víc, třeba že když jsem dočetl a vstal, abych se před blížící se bouřkou schoval do staré tkalcovny, připadalo mi, že zámek namaloval Rost' a Pospíšil, ale už z toho nic nebude, protože už mluví Ďoubal a za chvíli začne koncert Mariana Friedla a jeho přátel.

Milan Zeibert

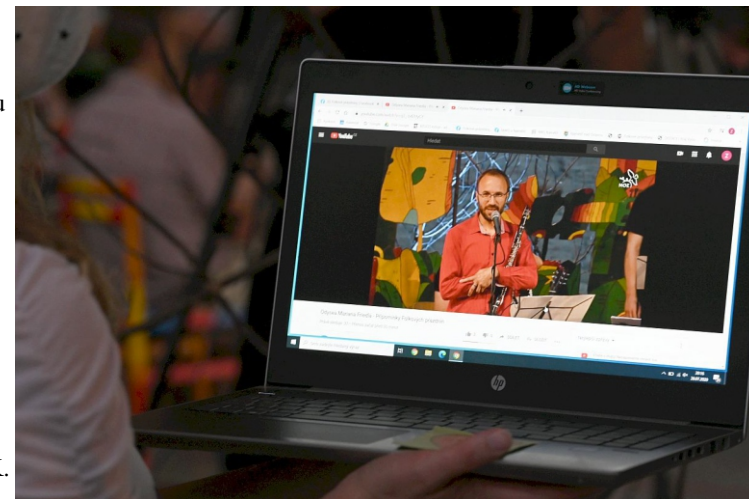

U vchodu do tkalcovny možnost zakoupení nového CD a LP Harfy nad Oslavou a kniha R. Pospíšila a M. Schmidta Folkové prázdniny aneb Když se otočilo E.

Připomínka 2

Chybí mi
ranní zvonění
na pohádku v kempu
chybí mi
pobíhající děti
chybí mi dílny
tlak času
a rydlo v ruce
chybí mi
laskavé oranžády
a spěch
všechno stihnout
avšak
již včera se blýskalo
na lepší časy

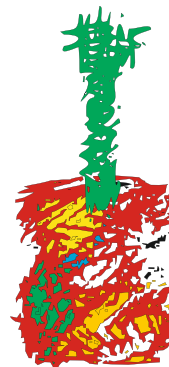
Michal K.

Before Midnight 2020/3

Je po bouřce i po koncertě, který je v programu uveden jako připomínka č. 1. Hrála Odysea Mariana Friedla, nová sestava, jejíž část se podílela na úspěšných a v Náměšti rovněž představených Beráncích a vlčích. Hrál se o lásce v krajině roušek Rostislava Pospíšila a Matěje Formana, kteří opět přeměnili skladiště na inspirativní prostor (to slovo nás teď bude nějakou dobu pronásledovat). Té lásky má být 11 podob na albu, které z toho, co jsme při koncertní premiéře slyšeli, vznikne. Těch podob je mnohem víc, jak vysvětlil Marian v průvodním slově. On sám má taky mnohem víc hudebních aktivit a Michal Schmidt udělal dobře, že na něj vsadil, takže zrovna Náměšť mohla slyšet představení jeho nového projektu. Původně to měla být deska jeho a Jitky Šuranské, která mívala pro Folkovky takové věci přichystané rok co rok. Naposledy loni písničku Po zahrádce chodila zazpívanou na závěr večera Harfy nad Oslavou, kterou si teď poslouchám. Napsal bych víc, třeba že Friedlův saxofonista Štěpán Flagar roste v nového Garbarka od Ostravy, ale bude ½ noc, takže končím, abych dostal názvu v titulku.

Milan Zeibert

FOLKOVĚ 2021
PRÁZDNINY

24. ČERVENCE - 31. SRPNA

Rozhovor s Ivou Bittovou...

Ivo, na Folkovkách jsi účinkovala již mnohokrát, ať sama nebo s různými seskupeními muzikantů a zpěváků. Mezi nimi byl jednou i sbor Lelky, původ názvu se dal relativně dobře uhadnout proto, že jsi tehdy bydlela v obci Lelekovice a zpívající dívky byly odtud. Jak si máme však rozklíčovat název Babačka?

Lelekovice jsem v roce 2015 vyměnila za Bory u Žďáru nad Sázavou, kousek od Velkého Meziříčí. Zatoužila jsem opět po čase pracovat se sborem. Tak se podařilo dát v Borské škole dohromady 20 nadšenců: děti i dospělé ženy a je s nimi nádherná spolupráce. Při jedné z procházek v přírodě jsem si všimla, že přes Bory teče potok Babačka, ... a to byl hned signál, že sbor ponese jméno místního potoka.

**FOLKOVÉ
PRÁZDNINY**
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Podléháš genui loci Náměště nad Oslavou?

Určitě, vždy prožívám hlavně při festivalu na zámku ojedinělou atmosféru. Krom toho jsem po mnoho let jezdívala na léto do Pozdatína a celé okolí jsem projezdila mnohokrát vlakem a na kole i se svými syny a známe rybníky i zatopené lomy, kam se stále rádi vracíme.

Pandemie a s ní související omezení zachvátila celý svět. Pro spoustu lidí to je však pozitivní impuls k uvědomění si a pozastavení se nad negativními způsoby svého myšlení či automatizace dosavadního života. Vyvolal v Tobě současný stav nějaká přehodnocení ve smyslu životních či jiných priorit?

Naprosto souhlasím s tím, že je třeba náš životní styl a potřeby přehodnotit. Je to opravdu důležité období, kdy máme jedinečnou příležitost. Ale nepůjde to lehce, protože jsme odsunuli vztah k přírodě a kulturním tradicím velmi daleko a nechali se ovlivnit rychle se

vyvíjející technologii. V mnoha ohledech lidská bytost z pohodlně. Stejně jako náš dech i zpěv je známkou života, a tak nezapomínejme si každým dnem udělat radost zpěvem a posílat pozitivní energii dál do světa. Snad to malinko pomůže lepší budoucnosti.

Rozhovor s Ivou Bittovou...

Ivo, na Folkovkách jsi účinkovala již mnohokrát, ať sama nebo s různými seskupeními muzikantů a zpěváků. Mezi nimi byl jednou i sbor Lelky, původ názvu se dal relativně dobře uhadnout proto, že jsi tehdy bydlela v obci Lelekovice a zpívající dívky byly odtud. Jak si máme však rozklíčovat název Babačka?

Lelekovice jsem v roce 2015 vyměnila za Bory u Žďáru nad Sázavou, kousek od Velkého Meziříčí. Zatoužila jsem opět po čase pracovat se sborem. Tak se podařilo dát v Borské škole dohromady 20 nadšenců: děti i dospělé ženy a je s nimi nádherná spolupráce. Při jedné z procházek v přírodě jsem si všimla, že přes Bory teče potok Babačka, ... a to byl hned signál, že sbor ponese jméno místního potoka.

**FOLKOVÉ
PRÁZDNINY**
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Podléháš genui loci Náměště nad Oslavou?

Určitě, vždy prožívám hlavně při festivalu na zámku ojedinělou atmosféru. Krom toho jsem po mnoho let jezdívala na léto do Pozdatína a celé okolí jsem projezdila mnohokrát vlakem a na kole i se svými syny a známe rybníky i zatopené lomy, kam se stále rádi vracíme.

Pandemie a s ní související omezení zachvátila celý svět. Pro spoustu lidí to je však pozitivní impuls k uvědomění si a pozastavení se nad negativními způsoby svého myšlení či automatizace dosavadního života. Vyvolal v Tobě současný stav nějaká přehodnocení ve smyslu životních či jiných priorit?

Naprosto souhlasím s tím, že je třeba náš životní styl a potřeby přehodnotit. Je to opravdu důležité období, kdy máme jedinečnou příležitost. Ale nepůjde to lehce, protože jsme odsunuli vztah k přírodě a kulturním tradicím velmi daleko a nechali se ovlivnit rychle se

vyvíjející technologii. V mnoha ohledech lidská bytost z pohodlně. Stejně jako náš dech i zpěv je známkou života, a tak nezapomínejme si každým dnem udělat radost zpěvem a posílat pozitivní energii dál do světa. Snad to malinko pomůže lepší budoucnosti.

ČESKÁ ASOCIACE
FESTIVALŮ

4+4dny v pohybu

Blues Alive

Colours of Ostrava

Concentus Moraviae

Folkové prázdniny

Hudební festival Znojmo

JazzFestBrno

Letní Letná

MHF Lípa Musica

Moravský podzim

Respect

Struny podzimu

Svatováclavský hudební festival

Tanec Praha

United Islands of Prague

Přinášíme
Vám
svět umění
czaf.cz

Festival Folkové prázdniny je hrdým členem
České asociace festivalů.

ČESKÁ ASOCIACE
FESTIVALŮ

4+4dny v pohybu

Blues Alive

Colours of Ostrava

Concentus Moraviae

Folkové prázdniny

Hudební festival Znojmo

JazzFestBrno

Letní Letná

MHF Lípa Musica

Moravský podzim

Respect

Struny podzimu

Svatováclavský hudební festival

Tanec Praha

United Islands of Prague

Přinášíme
Vám
svět umění
czaf.cz

Festival Folkové prázdniny je hrdým členem
České asociace festivalů.